

Automatiseren is één, verbinden is twee

Op golfbanen worden machines steeds slimmer. Maaiers rijden zelfstandig, beregeningssystemen werken nauwkeuriger en sensoren leveren continu data over bodemvocht, weersomstandigheden en veldgebruik. Met het groeiende tekort aan personeel is die ontwikkeling logisch en waarschijnlijk ook noodzakelijk. Toch roept die opmars van technologie een belangrijke vraag op: wat gebeurt er met al die data?

Auteur: Christian Nueboer,
Greenkeeper of the Year 2025

Op dit moment maken fabrikanten vooral hun eigen systemen slimmer. De maaimachine verzamelt informatie, het beregeningssysteem doet hetzelfde en ook weerstations en sensoren leveren waardevolle gegevens. Maar zolang die systemen niet met elkaar communiceren, blijft de gebruiker werken met een verzameling losse oplossingen. De echte stap voorwaarts zit volgens mij daarom niet alleen in automatisering, maar in verbinding. Stel dat een bodemvochtsensor signaleert dat een green uitdroogt. Die informatie wordt automatisch gekoppeld aan de weersverwachting, het beregeningsprogramma en de geplande bespeling. Vervolgens houdt ook de maaimachine daar rekening mee. Dan praten we niet langer over slimme machines, maar over een slimme golfbaan.

Daarmee worden keuzes voor greenkeepers overigens niet eenvoudiger. De technologische ontwikkelingen gaan zo snel dat investeringen al snel verouderd kunnen raken. Stap je nu in of wacht je af? Kies je voor een systeem dat straks nog kan samenwerken met nieuwe machines en software? Dat is een relevante vraag, want de meeste greenkeepers zijn geen ICT-specialisten. Hun expertise ligt bij gras, bodem en onderhoud. Toch krijgen zij steeds vaker te maken met data, software en digitale systemen. Tegelijkertijd neemt de noodzaak toe. Golfbanen worden intensiever gebruikt, de verwachtingen van spelers blijven hoog en goed personeel

vinden wordt steeds lastiger. Meer mensen inzetten is lang niet altijd een optie. Automatisering kan dan helpen, niet door de greenkeeper te vervangen, maar door beschikbare tijd en kennis slimmer te benutten.

Persoonlijk zie ik veel in een toekomst waarin niet iedere green automatisch hetzelfde onderhoud krijgt. Een systeem dat gegevens over vocht, groei, bespeling, weersomstandigheden en onderhoudshistorie combineert, kan inzicht geven in welke plekken daadwerkelijk aandacht nodig hebben. Onderhoud wordt dan steeds meer een kwestie van gericht handelen op basis van data én vakkennis. Daarvoor moeten systemen wel met elkaar kunnen praten. En daar ligt wat mij betreft ook een verantwoordelijkheid voor fabrikanten. Greenkeepers hebben weinig aan tien slimme systemen die allemaal hun eigen eiland vormen. Ze hebben behoefte aan één samenhangend beeld van de golfbaan.

Misschien moeten we daarom bij toekomstige investeringen niet alleen vragen wat een machine kan, maar ook waarmee die machine kan communiceren. Want een machine die vandaag uitstekend presteert, maar morgen niet kan samenwerken met andere systemen, is uiteindelijk misschien minder slim dan hij lijkt. De rol van de greenkeeper zal de komende jaren waarschijnlijk veranderen. Minder gericht op uitvoeren, meer op interpreteren en beslissen. Technologie kan laten zien wat er gebeurt, maar mensen bepalen wat ermee gebeurt. Want uiteindelijk gaat het niet om zoveel mogelijk data. Het gaat om betere keuzes. Automatiseren is één. Verbinden is twee. En misschien begint de echt slimme golfbaan pas wanneer al die losse systemen samen gaan werken. Dat zou zomaar de sleutel kunnen zijn tot efficiënt onderhoud in een tijd waarin personeel en tijd steeds schaarser worden.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!